

Què n'han fet del meu vot?

written by Josep M. Boixareu Vilaplana | 30 de novembre de 2021

Quan fa fred és quan pots gaudir a pleret de les grans ullades de sol. Tot aprofitant-ne una d'aquestes he sortit a passejar i m'he trobat damunt d'una catifa de fulles grogues. M'he donat el plaer tardorenc de caminar arrossegant els peus. Cadascun feia un reguerot que descobria el terra, amb el bastó en feia un tercer que podria ser com el carril d'alguns trens d'on prenen el corrent per tirar endavant; de fet el meu bastó m'ajuda a tirar endavant, em dona l'energia, ara tan cara, per caminar. Enmig d'aquest plaer tardorenc no he envejat gens el jutge Llarena que, com diu en Joan Vila Clara a *El Punt Avui*, "a cada pas que dona a Europa li refreguen una argelaga per l'entreuix".

Ni amb les ullades de sol, ni amb la flaire de mongetes del ganxet, ni amb els arbres a contrallum, ni amb la catifa de fulles grogues, no! Daurades! Ni així em puc desempallegar de les coses que em preocupen i que ja em treuen de polleguera. On és allò que en dèiem "el procés"? Què n'han fet del meu vot del 1r d'octubre? On són aquells que criticaven la política del peix al cove? De tant peixet que cullen els caurà el cove, relliscaran i ens hi arrossegaran a tots. Estan revifant l'autonomisme traïdor i, endemés, tots barallats, escopint-se a la cara. Quina vergonya! On és el meu vot? On són els més de dos milions de vots? On és el 52% de vot independentista? Sí, m'han tret de polleguera..., els meus! Que és molt fàcil dir-ho o escriure-ho? És l'única cosa que jo puc fer, els polítics que van recollir el 52%, aquests podrien fer moltes coses. Però, uns negocien peixet mentre altres fan l'estruç i altres esperen a veure què cau del cel. Una pedregada ens caurà a tots plegats. Sí, faig solcs en les catifes de fulles mentre una tardor freda cau sobre Catalunya. Les clarianes han esdevingut núvols negres de tempesta.

Què ha passat amb la immersió lingüística? Hem de desobeir, sí, i després? Sense independència no hi haurà ni immersió lingüística, ni quotes dignes de català a l'audiovisual, ni independència judicial, ni justícia social. Ja ho hem vist, allà i aquí mana una justícia franquista, incompetent, corrupte. Què entenen els jutges franquistes de política lingüística, de salut pública, de ciència, d'economia..., de justícia? No hi haurà democràcia fins que no hi hagi democràcia a la justícia. Qui tria els jutges, els magistrats? Ells mateixos! Els de fa més de vuitanta anys i els seus hereus polítics. Taula de diàleg? Mireu, només l'entendria si fos per demostrar a Europa i al món que som de tarannà dialogant, però que no ens diguin que hi anem a aconseguir l'amnistia i l'autodeterminació! Imbècils del tot no ho som; encara que de vegades ho semblen: els carrers no són nostres, estan buits, ens esperen!